

Tid inget hinder för helande Time no impediment to healing

Översatt från *Christian Science Sentinel*, 24.8.2009

För några år sedan tappade jag en stor och mycket tung ordbok på höger fot och tycktes ha brutit et ben inne i foten. Det inträffade ett par dagar innan jag skulle genomgå en årlig fysisk undersökning som krävdes på min arbetsplats. Läkaren bekräftade att där fanns ett brott, men eftersom benet var så litet sade han att det inte fanns något han kunde göra åt saken. Jag tackade honom och lämnade hans mottagning med tanken att situationen kunde helas genom bön i Kristen Vetenskap.

Men fastän jag älskade Kristen Vetenskap ägnade jag mig vid den tiden inte åt regelbundna studier och bön, och jag gjorde inga framsteg med helandet. I stället för att på allvar ta upp skadan i bön, svepte jag det så att säga åt sidan och beslöt att det inte var något att oroa sig för och att det skulle bli bra av sig själv. Jag accepterade sakernas tillstånd på detta sätt i åtta år, trots att det gjorde ont att gå och jag inte kunde röra tårna normalt.

En dag blev jag överväldigad av rädsla att jag var dömd att dras med problemet hela livet. Det var en vändpunkt. Jag tog upp *Vetenskap och hälsa* och hittade detta stycke: "Den som vill demonstrera helandet i Kristen Vetenskap måste strängt hålla sig till dess regler, beakta varje påstående och gå framåt med utgångspunkt från de första grunder som har lagts. Det finns inte något svårt eller mödosamt i denna uppgift, när vägen är utpekad; men endast självförnekelse, uppriktighet, kristlighet och uthållighet vinner priset, liksom de vanligen gör på alla livets områden" (s. 462). Först avskräcktes jag av tanken på att uppfylla dessa krav, men jag visste att det skulle vara fruktlöst att forstsätta som hittills.

Jag kom också ihåg något en vän en gång hade sagt till mig som hjälpte mig att inte oroa mig för att situationen hade pågått under så lång tid. Han sade att om man ställt in en låda i garderoben för 30 år sedan och sedan ställt in en låda till där bara i går, skulle det vara lika lätt att ta fram båda två oberoende av hur länge de stått där. Jag började förstå att med hängiven bön kunde jag bli helad. Hur lång tid jag dragits med svårigheten hade ingen betydelse för den andliga sanning som styrde mig.

Jag började allvarligt studera *Vetenskap och hälsa* och olika helanden i Bibeln. En av de berättelser jag tyckte bäst om var när Jesus leddes ut i öknen och blev frestad av djävulen (se Matt 4:1-11). Till slut sade Jesus: "Gå din väg, Satan. Det står ju skrivet: *Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.*" Jag tyckte om hur auktoritativt och snabbt Jesus avvisade negativa tankar. Jag fann också uppmuntran i hans ord: "Bed, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas" (Matt 7:7). Jag började känna mig närmare min gudomliga källa, Gud.

Läs en svensk översättning, på <http://www.spirituality.com/kristenvetenskapsharold>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Upp till 50 kopior av den här artikeln får tryckas och distribueras mot ersättning för tryckkostnaderna. Artikeln får inte sändas vidare via e-post eller läggas ut på en webbsida. Du kan istället sända eller lägga ut en länk till artikeln på CSPS:s webbsida. Om du vill ha tillåtelse att trycka artikeln i en annan tidskrift, sänd en förfrågan via e-post till copyright@cpsps.com, med ämnet "Copyright Request" på engelska.

En dag pratade jag med min mor om situationen med foten. Jag kommer inte ihåg något alls om den konversationen utom hennes sista kommentar: "Just där problemet tycks vara, där finns absolut fullkomlighet!"

Ett tag kände jag mig frestad att tänka: "Du vet ju hur ont det gör att stå på foten." Men så kom jag ihåg Jesu ord: "Gå din väg", och att han inte ville ha något att göra med något som inte kom från hans Fader.

Just då insåg jag att jag i min bön hade betygat att God, det goda, var allt och överallt, utom vad gällde min högra fot. Jag förstod hur orimligt detta var! Jag förstod att medan problemet hela tiden hade tyckts vara i min fot, så var det i själva verket fråga om en missuppfattning om min gudomliga Faders kärlek och omtanke, och om den fullständiga harmoni som var en del av mig som Hans uttryck. I det ögonblicket visste jag att jag var helad, och jag ställde mig triumferande upp och gick ut ur rummet utan att känna någon som helst smärta. Det var slutet på det hela, och jag har aldrig mer haft något besvär med foten.

Den frihet jag fann tack vare detta helande har varit en kontinuerlig hjälp att gå framåt andligen. Den visade mig att helande alltid innebär en förändring av tanken till vad som redan är sant om Gud och Hans skapelse. Den gav mig en ny och varaktig övertygelse att Guds kärlek och omsorg om oss finns överallt och alltid är närvarande i varje situation.

*Jackie Steinberg
Dardenne Prairie, Missouri, USA*